

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

3. Augustinus, & alij Patres ab ea sententia vindicantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

expressæ, & gentium historiis comprobata. His ergo duabus rationibus propositis, non autem omittæ, alteri, in propositione Tarasij, æque, atque conclusioni de pingendis Angelis, & indiscriminarum synodus approbationem suam subiunxit, quare, & utramque rationem hanc. *Quidquid circumscribitur loco pingi potest, & licet: & quidquid humana specie nobis apparet, sequi sensibus nostris insinuat, obici que nobis cognoscendum, loco circumscriptionem se nobis obicit; ergo licet, potestque à nobis depingi.* Ea Synodus de fide, atque infallibilis veritatis fecitque etiam naturalium, evidentiam habent, ut quæ loco naturali, terminum & superficiem, lineasque patiuntur, artificiali pictura loco patri eadem licite possint: & quæ specie aliqua, corporea se à nobis percipi passi sunt, firmis, diutiusque sub eadem specie pingendi arte citra ipsorum iniuriam, à nobis cognoscendi teneantur; quæ ratio picti circumscriptione naturali, vel possibili, non pendet, ut patet.

7. Sed quoniam pro Angelorum corporeitate Ioannes Thimonicensis, Patres aliquos citato referebat: scilicet Basilium magnum, Athanasium, & Methodium eorum mens textibus huic sententiæ fauentibus examinatis indaganda est. Et de Methodio constat hac in re cum aliis relati pro prima classe à vero deviasse, quamvis secundæ huic speciali classi de aeris solum Angelorum corporibus, ad quam Ioannes Thesal. illum allegatè spectat, non legatur consensisse; tamen genere solum, cum ea contentum. Basilium videtur pro hac speciali classe clarior, de spiritu Sc. 10. sic fatus. *In celestibus virtutibus substantia quidem eorum, puta spiritum est æreus, aut ignis immaterialis iuxta id, quod scriptum est, qui facit Angelos suos spiritus, & sunt invisibiles, videntem. Ea propter, & in loco sunt, & sunt visibiles, dum iis, qui digni sunt, apparent, in specie propriorum corporum.* Respondet Bubalus §. 5. *versu verum etiam.* Dum dicit esse ignem immaterialem, angelicæ substantiæ omnem materialitatem, & corporis rationem negare, ac solum velocitatem, & actiuitatem in ministeriis à Deo commissis, ignis, & aeris vocibus voluisse Basilium denotare. Sed tamen ignis materialis, quem Angelos esse negat, nomine hunc nostrum, nostrique usus communis mixtum & ex crassa materia cœtetur, atque ab elementalibus, igne, materiæ subtilioris, diuersum intellexit, dum substantiæ Angelicæ materialitatem ignis, crassam scilicet, negat. Indeque constat: quia materialitatem aeris substantiæ Angelicæ non negat, quia subtilius, & elementalibus solum est aeris corpus, quod Angelis simul attribuit quod autem eis velocitatem, & efficaciam solum ministeriorum significare noluerit, patet: cum expresse de Angelorum substantia agat, & doceat. At inquit hominil. *Quod Deus non sit causa malorum, sine de Dæmone, ac subinde de cæteris Angelis, Natura ipsius incorporea est, secundum Apostolum dicentem; non est nobis colluctatio, aduersus carnem, & sanguinem, sed aduersus spiritualia nequitia.* Sed, cum caro, & sanguis corpus crassum sit, quod Angelis, ex eo loco negat, non est tenue illud, & subtile, quod loco anteriore, eorum substantiam, ex instituto declarans, concesserat. De Athanasio dicemus postea, cum aliis, qui Angelum animal rationale esse dixerunt, Rupertus demum 1. de Trinit. cap. 11. & 1. in Genes. c. 11. & 1. de Victoria verbi Dei, c. 26. & 28. Angelos corporeos affirmat; tamen hoc postremo loco oppositum censet. Eucherius etiam Lugdunensis, serm. de dedicat. Eccles. tamen corpus quo videri tangi, loqui, & manducare possint, non ipsis proprium, sed pro libito assumptum, ut vestem, dicat, eo vero exutos, in eundem aerem resolui ait: quo illos corpore æreo videtur donare.

CERTAMEN III.

Augustinus, & alij Patres ab ea sententia vindicantur.

1. Augustinus ex pluribus locis ad eandem conclusionem à nonnullis reductur. Primo ex c. 12. de Ecclesiasticis dogmatibus; qui tamen liber nec Augustini, nec catholici scriptoris est. Secundo ex c. 13. & 16. lib. 8. de ciuit. Vbi ex a pulci Platonicis de Angelorum corpore sententia, (quam Ioan. ibi non facit) eius, & Platoniorum inconuenientias, notat, ac persequitur. Tercio ex c. 10. lib. 3. de generis litter. vbi duplici questioni ibi propositæ respondet, ex eius sententia hypothesis non autem assertionem, ut constat, ex verbis ipsis, quæ opponuntur, quæque, & si dæmones ærea sint animalia, & ac si sint, autem transgressores illi, antequam transgredierentur, calidiora corpora gerebant, neque hoc mirum est, si animalia sint, in æream qualitatem ut transiunt ab igne, hoc est ab elemento superiori aliquando pati. Quarto ex c. 12. de ciuit. c. 13. vbi, *Æreum corpus possidet ipsum dæmon. Homo autem luteum corpus accipit.* Sed ibi ex a Origines sententia supposita, non autem ibi probata eius inconuenientes doctrinas refellit: quod, scilicet, animæ pro criminum magnitudine, vel puritate, vel superiora, & leuiora, vel inferiora, & crassiora corpora, tanquam ergastula, & carceres acciperint: id enim Augustinus præmittit. Unde debuit Origines, & quicumque, ita sequi, si hæc opinio vera esset, &c. Quinto ex 13. de ciuit. c. 14. ibi contendit: Angelos, & si ære corporeos, non potuisse cum feminis coire. rogat enim ex cuius sententiæ, suppositione, non assertionem, quam ad hoc accipit esse subiungit, & lib. 12. cap. 10. (ex quo etiam opponitur) questione de dæmonum ab igne tortura, eandem ex aliis sententiis, quæ opponuntur, supponit expresse verbis ipsis, quæ opponuntur, quia sunt quidam sua dæmonum corpora, (sicut dicitur hominibus visum est) ex illis aut, &c. Ac proinde statim adiicit, si autem quæquam nulla habere corpora dæmones afferant, non est de hac re, aut elaborandum opera inquisiti, aut contentiosa disputatio certandum, quibus nihil definire velle fatetur, & postremo ponit, ibi etiam, assentiri illico satis insinuat, his verbis. *Cum enim non dicamus, quomodo miris, tanta citius etiam modo, spiritus incorporei possint per corporali ignis affligi, si spiritus hominum etiam possint ipsi incorporari, & nunc potuerunt insidui corporibus membris, & tunc potuerunt corpora suorum vinculis insolubilibus alligari. Vt igitur tanquam discordi carceri nature Angelicæ alligentur perpetuo, tristitiam, doloremque, inde concipiant; tamen physicè ab illo non alterentur, ut inquit hunc locum explicans, S. Thom. qu. 94. de spiritualibus creat. a. 1. ad 2. quod de actiua alteratione verum, & ex mente Augustini est, de formali vero alteratione, non item.*

2. Sexto ex Epist. 3. vbi ait contra innotinatum Episcopum, quantumvis perfectis oculis corporeos Beatorum Deum videri non posse, ex hac Hieronymi sententia, *Quantumvis enim oculi corpori maneat, in melius, Angelorum oculis, non aquibantur, sublimiora infra, quibus inuisibilibus, nisi aspectibus corporali- bus etiam celestibus? sicut supra de Angelis, & post- statibus, & dominationibus dixit, quanto magis corporeis? vbi ex Hieronymo videtur oculos corporeos, Angelis concedere, quibus quantumvis eleuati, & in melius Dei dono mutati hominem negat, verum- tamen, visibilem tamen ab eis Deum negat, quantum- hoc solum asserit Deum oculis corporeis, quantum- hoc solum perfectis, videri, & si Angelis, quibus natura sua perfectiores forent oculi, si eis darentur, Beatorum homi-*

hominum oculi quous Dei dono perfecti, & vique ad aequalitatem cum Angelis (ex hypothesi, quod darentur) accidentarie elevari. Ex simili hypothesi loquitur in Psalm. 145. ad id, lauda anima mea Dominum, quod à carne dictum non fuisse probat; quia, si, licet corpus angelicum, inferius est, quam anima; consilium superiori dari non potest. Instant. ex epist. 115. ubi Angelos vocat aëreos, aethereosque animantes, quorum est sensus acerrimus, in cuius comparatione nos, nec sensus quidem esse putandus est. Sed certe, ex eo, quod Angeli, aëra, ac aetherea incolant, iuxta Platonem, saepe ab Augustino approbatum, aëres, & aetherei dici possunt: & iuxta Patres, & Ecclesiae phrasim, quæ purus spiritus, & absolute incorporeos Angelos credens, & docens, ex incolatu alios aëreos, alios terrestres compellat: sicut Tolertanus, & Matritenses, Toletus, vel Matriti incolæ vulgo etiam nominantur, sensus, autem vox non potentiam, & actus sensitiuos determinat, sed facultatem & actum cognoscendi, ut sensitiuus & intellectiuius communem significari: imo, & quandoque intellectiuius, absolute, & proprie determinate cum de intelligente, & rationali est sermo, significari elegantissime, vulgatum peritis, & consuetum est, teste Quintiliano lib. 8. c. 5. Cicerone, 1. de Oratore, & dictionariis quibus iudicia nostra perelegantur animi nostri sensa & sensus dicuntur: unde Angeli acerrimi sensus, cognitionis, aempe, intellectuales, siue intelligentiae, atque humana longe præstantioris, ab Augustino præfatis verbis solummodo allcuntur, ut de Genesi, ad lit. c. 7. & lib. 12. c. 17. clarius expressit, dicens: demonis, quædam vera præ nobis cognoscere, partim, quia ingenii subtilioribus viget, partim experientia, callidior, &c. quæ bene obseruat. S. Th. q. 16. de malo, a. 1. ad 1. Nec magis viget Augustinum ibi quæstioni Nebridij (quomodo ab Angelis, ac demonibus cogitationes, & somnia plura, nihil aduertentibus nobis, imo dormientibus, inferantur?) respondere ab animi paritate, qui perceptorum à se vestigia potest corpori suo imprimere, ac figere, unde nobis nihil, aduertentibus somnia, iræ, & similia exciteantur: subditque proinde; nequaquam est absurdum eos, qui aëreos, vel aethereo corpore, aliquid incorporeis agunt, quæ naturali ordine penetrant, longe maiore vi facultate, ad mouendum, quidquid solent, non sentientibus nobis, & tamen inde aliquid perceptentibus. Etenim illud corpore agunt, non tanquam agentibus Angelis infuso, sed tanquam instrumento, quo agunt, intelligi aptissime potest. Quamuis autem de infuso Angelis corpore intelligatur; cum dicat naturaliter corporeis, in quæ agunt penetrari, quod aëreo corpore non conuenit, corpus ibi ab Augustino, non propria, & rigida significatione, sed lata, prout substantiam omnem creatam coëctet, ab increata diuersam, accipi, certum est, ut alibi, & ab aliis Patribus accipi inferius dicemus.

3. eptimo ex tertio de Trinitate, cap. 11. & alibi non semel ubi ait: Angelos loqui, & similia, quæ sine corporibus agi nequeunt; sed distinguendum est, sine corporibus informatis spiritu loquentis falsum est; at vel informatis, vel assumptis verum, atqui ita potius Dei nomine locutus censet, quam corporibus informatis illis, siue assumptis, ex creatura, quod ipsi non essent, ubi Deus figurate demonstraretur hominibus. Octauo inducitur, ex 15. de ciuitate cap. 23. ubi ait: Angelos etsi corporei sint, non posse cum mulieribus coire. Sed male quæstionis, & conclusionis, Augustini hypothesi, pro eius asserto asseritur; maxime, cum dubiam ibi, eam quæstionem de Angelorum corporeitate, vel aërea, vel ignea, atque indefinitam reliquerit: atque illud Psalmi. Qui fecit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis, De natura, an de charitatis seruire eorum in suis ministeriis intelligendum sit: dubium relinquit; certum vero, ex verbis Psalmi, eos spiritus esse; cum autem Christoph. de Ortega, de Deo Pno. Tom. II.

certum sit faunos, & syluanos, quandoque mulieribus infestos fuisse, addit. Se non audere temere definire utrum aliqui spiritus elemento aëreo corporati sentientibus faminis misceantur. Cum autem de corporatis solum, non autem corporibus, & corporeis, sed spiritibus dubitet, eos potius spiritibus, & incorporeos esse supponit: & de eis an assumpto corpore, aëreo, & ipsi extraneo misceantur mulieribus non vult definire. Non denique recitatur ex 3. de Tric. 1. & efficacius, (quidquid leuius esse Bubalus contendat difficult, 1. §. 4. verus. Nullus ergo ex tot Augustini locis) ubi hanc proponit quæst. An vero Angeli, qui iam erant ita miscebantur, ut ex persona Dei loquerentur assumptis corpora in usum ministerij sui, an ipsam corpus suum, cui non subdantur, sed subditum gerant, mutantes, &c. Sed fateor excedere vires intentionis mea utrum Angeli manente sui corporis qualitate, per hanc oculis operantes assument, ex inferioribus elementis corpulentioribus, quod sibi coaptatum est, quasi aliquam vestem mutant, & vertant in quælibet species corporales, etiam ipsas veras: sicut aqua vera in vinum verum versa est à Domino, an ipsa corpora sua transformant, in quod voluerint, accommodata, ad id, quod agunt? Ex quibus constat plane Augustini quæstionem inibi indecisam relictam de corpore proprio Angelorum, vel asserendo, vel negando nullatenus fuisse, ut Bubalus aiebat; sed eo supposito, an eius virtute crassiora corpora induant, vertantque in species illas veras, quibus apparuerunt, vel potius (ua propria corpora in illas apparenter transformant: sed tamen, cum id solum, ut dixi, queratur, & corpus habere Angelos suppositum, quæstionis sit, quod, tam ex propria Augustini, quam ex aliorum sententia tale esse potest, nusquam ex hoc loco probatur Augustinum Angelis subtiliora corpora (aërea putà, vel ignea) concessisse. Nullibi ergo Augustinus corpus proprium, Angelis, ex quo, & anima spirituali, sicut nos, conflarentur, concessit; etsi ex aliorum sententia, ut vidimus, alias quæstiones versans supposuerit, nec de eo ibi voluerit disputare, sententiam quæ propriam proferre; quamvis testimonio 8 recitato, aliisque producendis pro negatiua parte, se satis prodiderit.

4. Redigitur ad eandem classem secundum Bernardus ex serm. 5. in cant. duplicem spiritum distinguens cælestem, & rationalem (sic enim legendum teor, non irrationalem vitio typorum, & amanuensium, ut sequens contextus suadet); ille ergo cælestis (irrationalis) ut iure feruiat; iste, (rationalis, seu Angelus) ut pæ subueniat, ambo proculdubio suis corporibus egent, ut iuuent, & 5. de considerat. c. 4. cælestia contemplantur ait. Primo quidem eius spiritus esse illic potentes, gloriosos Beatos distinctos in personas, dispositos in dignitates, ab initio stantes in ordine suo, perfectos in genere suo corpore aethereos, &c. subditque; Hac omnia legendis compertimus, si le tenemus, & quamvis postrema, de fide catholica, erga omnia, & singula præfata Bernardus non dixerit, sed iuxta distributionem accommodatam, ex lectione Patrum, vel Doctorum, quædam, & ex fide diuina, atque ita ex lectione, & fide diuina omnia sibi nota esse asseueret; est corpora aetherea Angelorum, etsi ex aliis didicerit fateatur ceterum, cum iuxta hanc genuinam eorum verborum interpretationem, ea Angelorum corpora alios legendis se compertisse asserat, nihil asserit ex propria sententia id, quod amplius ex contextu testimonij primi patet: post quod rationes contra propria Angelorum corpora proponit, atque eius dubij decisionem. Nolo, inquit, ut à me requiratis, videntur Patres de huiusmodi diuersa sensisse: nec mihi perspicuum est unde alterutrum doceam: & nescire me fateor. Superest de aliorum Patrum mente etiam dubium. Nam quidem creatam omnem substantiam comparatam ad Deum corpoream, & materialem, siue, corpus esse docent. Hilary, can. 15. in Math. Damascen. 1. de fide cap. 2. Gregor. Mag. 2. Moral. cap. 22. Verum facile respondit, S. Thom. locum Damasceni primo interpretans, 1. p. quæst. 50. a. 1. ad 1. medium comparatum ad

extremum, à quo praefertim, valde magis, quam ab alio extremo distat de huius alius natura, & nomine censeri: ut tepidum respectu calidi valde, videtur nominaturque merito frigidum, ac vinum dulce comparatum, ad mel, videitur amarum: eo enim loquendi modo quantum ab extremo, cui comparatur, distet, tantummodo significatur. Respondet secundo S. Thom. Damasceni locum interpretans, iterum q. 16. de malo art. 1. ad 7. ac rursus, quæst. vn. de spiritualibus, creat. a. 1. ad 14. creaturam omnem, etiam spiritualement, dici comparatione Dei materialem, & corpoream: quia Dei simplicitatem (qua omnis potentia physice recipitur, & perfectiua, ac perfectibilis per aliquid physice diuersum, materia, & corporum propria, adeo, excluditur) procul dubio non habet: ac proinde omnem corporis, & materialitatis vmbra etiam, & imitationem Dei simplicitas excludit, quas nulla creata substantia, quantumvis spiritualis, à se potest abicere: cum accidentia, quibus perfectiua physice possit recipere, atque ea natua potentia materiae, & corporis rationem in euitabiliter imitetur, atque inde materialis comparatione Dei (eo adhuc modo, ratione sua summa simplicitatis immaterialis, & incorporei) materialis, & corporea merito dicatur.

5. Fateor Plendo Augustinum libri de Ecclesiast. dogmatibus huius operibus inferri, Authorem c. 12. neutram hanc explicationem pati, & si omnia præter Deum corporea, & materialia, ut citati Patres agebant, esse defendat his verbis. *Creatura omnis corporea est. Angeli, & omnes caelestes virtutes corporeæ, licet non carne substantiant: ex eo enim esse credimus corporeas intellectuales creaturas, quod localiter circumscriptantur, sicut & anima humana carne clauduntur.* Quæ ratio plane à Patrum præfatorum ratione est diuersa, sed, ut dixi, num. 8. notaueratque prius, S. Thom. quodlib. 12. ar. 11. & Author censura ad eius libri initium præmissæ Author eius satis catholicus non est: quare nihili eius testimonium habendum. Ratio item eius; proprietate sermonis, contemnenda est, & si enim neque Angeli extra locum determinatum sunt, neque anima extra corporis sui locum, est neque Angeli, neque anima eis locis circumscriptiue sunt, aut circumscriptantur; licet eis definitantur, atque maius occupent, spatium, terminentur: quare, & suis illis locis definitiue locentur. Quod autem eo, improprio sensu, circumscriptio localis Angelorum, pro terminatione locali accepta, ratio ex re, non fit, constat: quia sola localis circumscriptio proprie dicta, qua parti loci solum pars locati respondeat, huius arguit propriam materialitatem, & corporeitatem; non autem terminatio in loco, cui toti, & cuiusvis eius parti locatum totum respondet; ut in animo rationali nostro (cuius exemplo hic author vitur) patet. Alij demum Patres pro eadem negativa sententia inducuntur, qui Angelos animalia, siue animalia rationalia docent: quibus verbis anima, tanquam forma, & materia, seu corpore per illam informato, constare, videntur, censere. Hi vero sunt Athanasius, libro de natura commun. essentia inter Patrem, & Filium. Mag. Gregor. homil. 1. in Euangelia, ibi. *Iudas tanquam ratione, videntibus rationale animal, id est Angelus predicare debuit.* Verum Athanas. ibi etiam expert materia rationale animal Angelum, dixit, & alibi etiam, ut cert. 4. referemus, S. etiam Gregorius expresse locis pluribus ibidem referendis.

6. Pro eorum vero locutione testimoniis citatis (& si quæ aliorum Patrum familia extiterint) responderetur. Animal rationale quandoque à Patribus idem, atque viuens ratione vrens, nec amplius, significari: qui viuens ratione, ut ens, non, nisi, in homine, qui proprie animal est, in iis, quæ ex sensibus nouimus; deprehenditur, sicut,

quia substantia, non nisi corporea, ex sensibus à nobis cognoscitur, Deum corpus dixit interdu Tertullianus, ut substantiam esse significat: inde excusatus ab Augustino, lib. de heresi, lxxxvi. 68. & de Genesi, ad litteram, libro 10. cap. 8. & penult. & epistol. 158. Liqueat igitur ex dictis Patres primæ classis, qui Angelorum, cum mulieribus coitum docuerunt, eos partim corporeos admisisse: & illos quidem, nec numero paucos, nec alias autoritate contemnendos, ut vidimus num. 2. ex aliis vero secundæ classis, de aeternitate Angelorum corpore docuerunt Origenes Callistus, Callianus, Ioannes Thessalonic. Basil. Magnus, & Rupertus, ut constat, à num. 4. ad 7. innotuit, & præter eos, ex Patribus, nullum: ut certum, hoc monstrauius, & si autem, ea tantum ponderis habuerit, ut anceps ob inde, Bernardi etiam auctoritate, de eius veritate, aut falsitate, iudicium, ut videmus, fuerit, at vero, ab scholasticorum, quos diximus, Theologorum temporibus (Magistri, scilicet sententiarum eiusque commentariorum) hoc vsque Catholicis scriptor nullus, ei opinioni, sed aduersæ subscripsit; si excipias Caietanum in 4. Genesi, & in illud ad Ephel. 2. *Secundum principem potestatis aeris huius*, qui æreum elementum subtilius nobiliter proinde, ac sibi ignotum, corpus demonibus tribuit, ex Philologica ratione, adeo debili, ut nec solutione, nec memoria digna sit. Item Eugubinum de perenni Philopha, cap. 27. 30. & 41. Niphum, 3. de demonibus, cap. 3. Franciscum Georg. 1. problematum, c. 57. & 74. & lib. 6. cap. 310. quos referi Suarez, dist. 35. met. sect. 3. num. 9. & 1. de Angel. c. 6. n. 3.

CERTAMEN IV.

Angelos substantias in totum & adequatè spirituales esse, vera & communis scholasticorum, & Patrum sententia est.

1. **H**abet conclusio Patronos scholasticos omnes, ut diximus. Ita Magister in 2. d. 3. Ricardus, & Bonavent. ibi a. 1. q. 1. vbi Gabr. & Durand. etiam, 1. & Aureol. a. 1. Capitol. d. 9. q. 1. & 3. ad Aureol. argum. Scotus, in 2. etiam d. 1. quæ 6. int. & tota d. 2. quem tota eius schola sectatur Alexand. p. 2. q. 10. in 2. & 3. S. Th. q. 6. de potentia, a. 6. q. 16. de malo q. 1. de spiritual. creat. 2. contr. gent. c. 48. & 50 vbi Ferrar. & 1. p. quæ 50. a. 1. vbi eius commentatores omnes ad vnum, etiam Cajetan. sibi alias aduersus, Basilic. concl. 2. & 3. Zume. q. 1. concl. 3. Molin. & *Ha non obstantibus*, Valent. d. 4. q. 2. p. 1. Vazquez d. 178 c. 3. Sont. cit. locis Bubal. q. 3. dist. 1. § 10. Ioan. Propolis dubio circa art. 1. citatum Arriaga, 1. in 1. p. tract. de Angel. d. 3. sect. 2. Quirós t. & tr. simili d. 1. sect. 1. & 2. vno verbo scholastici reliqui vbi vis se, non disputatio solum, sed occasio dedit, vel obiter asserunt, vel supponunt, vel ex instituto non asserunt, tantum sed confirmant, atque oppositam sententiam temerariis, ut minimum, notant cum Cano 5. de locis fin. quæ 4. quo autem iure & scholasticorum omnium irreuerentia, nullo firmo fundamento ab ea sententia tentata, Patrumque (qui mala loci illius Genesi, intelligentia, ut mox videbimus decepti non aberrarunt,) fere omnium auctoritate posita, atque vigentioribus etiam aliis facile apparebit.

2. Primo igitur totalem Angelorum spiritualitatem, omnimodamque incorporeitatem docuit Aristotel. 12. met. c. 67. & 8. docens intelligentias ab omni materia, & magnitudine separatas, quem Discipuli, & philosophi plures sectati sunt. sed naturæ Angelicæ scrutator profundior Dionys. Areop. c. 4. de diuin. nominib. clarius. *Vitam habent immortalem, & immemorabilem, à corruptione carentes, morte, & materia, & generatione mundi exstantes,*